

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Sodne razmere na Koroškem.

Iz Celovca, dne 7. novembra.

S posebnim zanimanjem čitamo članke v Vašem cenjenem listu, s katerimi se pojasnjujejo sodne razmere na slov. Štajerskem. Človek bi mislil, da so taki sodni uradniki, kakor jih riše Vaš poročevalec, za službovanje mej Slovenci sploh nesposobni, ako jim njihova nemška nadutost in prenapetost ne da toliko moči, da bi mogli mirno in stvarno voditi obravnave, in da bi objektivno postopali s slovenskimi strankami, ako pridejo iste s sodišči v kako dotiko.

Kakor na Štajerskem, imamo pa tudi mi dovolj vzroka tožiti, da se pri naših c. kr. sodiščih na Koroškem nikakor neče na bolje obrniti. To svedoči najnovejša imenovanja sodnih uradnikov in meštivilno drugih ukrepov. Kamor pogledamo, povsod se nam dela krivica. Sedaj smo prišli pri našem c. kr. dež. sodišču v Celovcu tako daleč, da razum državnega pravdnika in dveh ali treh starejših deželno sodnih svetnikov nobeden drugi sodni uradnik ni več slovenskega jezika. — Minister Gleispach je v svoji znani skrbljivosti do Slovencev za potrebno spoznal, z najnovejšimi imenovanji vse slovenske zmožne uradnike od našega sodišča odstraniti ter jih poslati drugam, kjer so baje bolj potrebni. Pri našem sodišču se pa lahko še nadalje obravnava s tolmačem, in to še s takim tolmačem, ki je sam slovenske le v toliko zmožen, kolikor je potrebno, da sam sebe prodati ne da; o pravilni slovensčini nima niti pojma.

Do sedaj smo imeli pri našem sodišču vedno toliko slovenske zmožnih uradnikov, kolikor se jih je potrebovalo, da se je vsaki čas lahko sestavil slovenski senat, ako je bil potreban, in da smo imeli vedno po dva ali tri slovenskega jezika zmožne avskultante za zapisnikarje na razpolaganje. Minister Gleispach pa je za potrebno spoznal tako ukreniti, da sta prišla dva dosedanja avskultanta slovenskega

rodü kot pristava jeden v Trebnje na Kranjsko in drugi v Št. Ljart v Slov. gorice na Štajersko. Poleg teh dveh sta premeščena dva, slovenske dobro zmožna in nepristranska uradnika g. Bratusch in Paltsuf za sodnijsko-svetniška tajnika v Maribor, dočim bi bili te vse štiri tu živo potrebni. Dalje se je od mestno-delegiranega sodišča v poslednjem času odpoklical še pristav g. Detiček, ki je tudi zmožen slovenskega jezika, ter je bil premeščen v Spital na Dravi, torej v popolnoma nemški kraj, kot začasni vodja dotičnega okrajnega sodišča.

Za vsa ta premeščenja slovenskega jezika zmožnih uradnikov pa do danes nismo dobili k celovskemu c. kr. deželnemu sodišču nikakega nadomestila. — Dovoljujemo si tedaj vprašati našega sedanjega gospoda predsednika deželnega sodišča dr. Perko-ta, kaj misli ukreniti v tej zadevi, in ali ne spozna za potrebno, pravosodnemu ministru Gleispachu pojasniti ta položaj, v katerem se nahaja ter kratkoma zahtevati, da se našemu sodišču kakor hitro mogoče prideli jo zopet moči, ki bi bile sposobne, prisostvovati slovenskim obravam?

Prejšnji gosp. predsednik deželnega sodišča, sedaj upokojeni g. baron dr. Mylius, Nemec z dušo in s telesom, bil je vedno vsaj v toliko pravičen, da se je v takih slučajih, ako se je imela obravnava vršiti v slovenskem jeziku, oziral na to, da je bil sestavljen senat povsem iz slovenske zmožnih uradnikov. On je tudi za to skrbel, da je imel vedno dovolj takih uradnikov na razpolaganje. V novejšem času pa je v tem oziru postalo ravno narobe. Ko se odslovi Slovenec, pa se na tisto mesto nastavi Nemec. Pa tudi tak bi nam bil dobro došel, ako bi bil zmožen slovenskega jezika.

Sedaj se pri našem sodišču le samo toži, da primanjkuje slovenske zmožnih uradnikov; da bi se pa kaj ukrenilo, da bi se taki dobili, ali da bi se stari chranili, o tem pa nikdo ne govori in se v tem oziru tudi ničesar ne stori. Ni se torej du-

čiti, ako se minister pravosodja na Dunaji na slovenske prebivalce koroške dežele čisto nič ne ozira. Naši poslanci naj bi ga na te dolžnosti z vso odločnostjo opozorili.

Ker je takó, se pa tudi ni čuditi, ako se primerjajo taki, recimo naravnost, škandalozni slučajji, kakoršnih jednega ne smemo pustiti neomenjenega. Dne 6. t. m. se je vršila pred celovskim deželnim sodiščem neka obravnava zaradi telesne poškodbe. Zatoženec je bil Slovenec iz Kranjske. Senat je bil sestavljen slovenski, kar se je vedelo, da bode zatoženca zagovarjal naš slovenski odvetnik g. dr. Kraut v slovenskem jeziku, zapisnikarja pa niso imeli, ki bi bil zmožen slovenskega jezika in se je moral pridati slovenskemu senatu avskultant redom Nemec, ki slovenskega jezika ne ume. Zaradi slednjega je moral stopiti v akcijo tolmač, da mu je pojasnjeval, kar so obtožene in priča izpovedale v slovenskem jeziku, da je potem te izpovedbe nemški zabeleževal v zapisnik. Od obravnave same pa mož ni imel nobenega pojma in mu je moral predsednik sodišča sproti pojasnjevati tek obravnave, da si je mogel sestavljati zapisnik. — Ali ni to nekaj posebnega, česar sosednja nikjer drugod ne bode našlo!

Sedaj pa vprašamo, ali je tako postopanje odobravati in je li na korist ugledu našega sodišča? Predsedništvo je dolžno, poskrbeti za to, da ima potrebno število slovenske zmožnih uradnikov vedno in za vsak slučaj na razpolaganje. Kakor za Nemce, mora biti pri našem sodišču skrbljeno tudi za Slovence, kajti postavno nam zajamčenih pravic si nikakor ne damo kratiti.

V boljše ilustracijo teh tužnih razmer hočemo pa še nekaj omeniti. Dne 4. t. m. bi se imela vršiti vzkljena razprava pri tujašjem deželnem sodišču proti štirim fantom iz Dobrčevsi, ker so letos na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda zakurili kres in so bili po tamonjih nemčurjih ovajeni, da so ga kurili na mestu, kjer je bila baje nevarnost ognja za neki kozolec, ki stoji več kot 200 metrov

LISTEK.

N a d e.

(Črtica, spisal Z.)
(Konec.)

Ko je stopila gospodinja v sobo, pogovarjale so se sosede polglasno mej seboj.

„Slaba je pa res,“ je rekla Kovačeva gospodinja. Ta je sedla k peči, sklenila roke mej kolena in dejala:

„Saj so rekli gospod oni dan, da naj bi poslala po zdravnika, pa nisem hotela. Če ji je smrt namenjena, bo umrla, če ima prav deset zdravnikov, če ji pa ni namenjena, bo pa tako ozdravela.“

„Jaz tudi tako menim,“ je šepetala Barba, „kakor je človeku namenjeno, tako pa je, — kaj mislite, da padarji kaj vedo? Ko bi kaj vedeli, ne bi pomrlo toliko ljudi. Lej, ono leto, ko sem bila jaz bolna, je naš toliko znosil za zdravnika, pa vse ni nič pomagalo. Saj padarji ničesar ne vedo...“

Bolnica je vzdihnila in odprla oči; ženske so utihnile. Kovačeva ji je šla ponujat juhe, toda bolnica je ni hotela. Odhajala je z glavo in zopet zaprla oči.

„Pa me pojejmo, saj smo me tudi potrebne,“ je dejala Kovačeva. Spravile so se nad juho in obrale koščice.

Kmalu na to je odšla gospodinja zopet po opravih. Tudi Kovačeva je navela lonček v robec, malo potolažila bolnico in se ji priporočila, potem

je pa odšla. Barba in Jera sta ostali sami v sobi. Jera je dremala na stolcu in smrčala; ko se je vzbudila, pogledala je plašno okrog in široko zavezale.

Potem sta se začeli z Barbo razgovarjati.

„Kaj meniš, Jera, ali je teta res tako bogata, kakor pravijo,“ je vprašala Barba tiho in se nagnila k sosedi.

„O, ima, ima, — no, kakor govore, ni vse po pravici pridobljeno. Pa saj bo sama odgovor dajala.“

Bolnica je čula te besede, stresla se, odprla oči, stisnila posinele, razpokane ustne skupaj in zopet zaprla oči.

„Ko bi hotela meni kaj zapustiti, — dobro delo bi storila,“ je dejala zopet Barba.

„Oh, ali pa meni,“ je vzdihnila soseda. „Lej, otrok toliko, zaslužka pa nobenega, kako bi mi prav prišlonel kaj goldinarjev! Tebi še ni take sile, ker si sama.“

Barba jo je pogledala ježno izpod črtinastih obrvi in rekla pikro: „I, lejte si no, več imaš, kakor jaz, — ti vse doma prideláš, jaz si pa moram kupiti; si mi že nevoščljiva, kaj ne, če pride na me kak kresjar!“

„E, bodi no — kdo ti je pa kaj rekel,“ je dejala Jera nevoljno. Potem sta obe utihnili. Jera je kmalu zopet zadremala na stolcu, Barba je pa sklenila koščene roke in začela moliti za srečno zadnjo uro...

* * *

Gospodar je poklical ženo v zgornjico. Odprl je veliko skrinjo in vzel iz nje tetino hranilnično knjižico.

„Poglej, koliko je tukaj napisano,“ je dejal in jo pomohil ženi, „vidiš, tukaj le.“

Ta je prijala knjižico previdno z okornimi prsti in brala počasi: „Devetsto“.

„No, vidiš, Špela, okroglih devetsto dobiva, ravno prav bodo prišli.“

„Bom imela vsaj zopet kako novo krilo,“ je dejal kmetica.

„Kaj to, — vidiš, potem bom lahko vrgel Klačniku tistih petsto, da bo jedenkrat mir pred njim. Že oni dan me je zopet nadlegoval, da sem ga komaj potolažila. Škoda jih bo, — no, pa saj jih potem še štiristo ostane. Potem bom kupil še jedno kravo, klaje bo letos dovelj, — pa dobro bi bilo tudi, ko bi streho popravil, tam nad kaščo je že prav slaba. Pa Urbanec ima tam Za Lazom njivo na prodaj, — tisto bi tudi lahko kupil.“

„Pa Janezku klobuk, Štefetu črevlje, pa meni novo ruto, — Kovačeva ima tako lepo, rumenkasto z rudečimi režicami...“ je hitela žena.

Sosede so obiskavale bolnico dan na dan. Tolazile so jo, da bo kmalu dobro, zraven ji pa tožile svoje križe in težave in ji namigavale, naj se jih spozni v oporoki...

In čez dober teden je bolnica — ozdravela.

oddaljen od tistega kraja. — Ko je vodja razprave, c. kr. podpredsednik tukajšnjega deželnega sodišča gosp. dr. Heiss otvoril razpravo v nemškem jeziku, oglašil se takoj zagovornik obtožencev g. dr. Alojzij Kraut in zahteva z ozirom na obtožence, ki so Slovenci, da se obravnava vrši slovenski, in ker to z ozirom na tri sodnike in zapisnikarja, ki slovensčine niso zmožni, ni bilo mogoče izvršiti, bil je g. zagovornik prisiljen predlagati preložitve razprave in pridelitev taiste slovenskemu senatu. Gospod c. kr. državni pravdaik dr. Eisensoff je takoj izrekel svoje soglasje s tem predlogom, kar mi s priznanjem in zadovoljstvom povdarjamo, kakor tudi to, da je sodni dvor po kratkem razgovoru omenjenemu predlogu ugodil. Pri tem pa vprašamo, kako pridemo Slovenci k temu, da se ne skrbi že poprej za to, da bodo za slovenske razprave slovensčine zmožni uradniki določeni? Prenosi obravnav so za stranke zaradi potov itd. neugodni in z raznimi nepotrebnimi stroški obloženi. Za sestavo slovenskih senatov je sicer sedaj pri nas še dosti sodnih uradnikov, a ko bodo večina teh v kratkem zasedla po novjšem imenovanju njim določena mesta, bo to veliko slabše; včasih, ako bodo jeden ali drugi po odpustu odsoten ali po bolezni zadržan, absolutno nemogoče. Avskultanta, ki bi znal slovenski, pa že danes ni. To je pač pravi škandal, kakor tudi to, da bode v kratkem času pri okrajnem sodišču tukaj samo še vodja taistega za največjo potrebo več slovenskega jezika.

Toliko v pojasnilo. Sedaj naj ima pa nadaljno besedo naš slovenski zastopnik v državnem zboru, kateremu bodi naloga, te nezgodne in nepostavne razmere pojasniti pravosodnemu ministru Gleispachu.

Državni zbor.

Na Dunaju, 8. novembra.

Začetkom današnje seje je podpredsednik Abrahamowicz prosil in opominjal poslance, naj varujejo dostojnost, ter izrekel grajo vsem tistim, kateri so v zadnji seji prouzročili opisane škanđale.

Nacijonalec Hofmann-Wellenhof je potem kritikoval izjavo finančnega ministra v budgetnem odseku, da se nagodbani provizorij uveljavi s pomočjo § 14., če se ne dožene ustavnim potom in konstatoval, da se je vlada postavila izven zakona in si lasti pravico, storiti kar hoče. V istem smislu sta govorila tudi levičar dr. Gross in nacijonalec Kaiser.

Nacijonalec Sylvestre je vprašal predsednika, če oddaja vladi podane interpelacije, ker je vlade le na tri interpelacije odgovorila, na kar je Abrahamowicz odgovoril, da interpelacije točno oddaja.

Potem je Schönerer interpeliral radi komunaškega o avdienciji predsedstva pri cesarju. Po tem poročilu je cesar predsedstvo pohvalil. Schönerer je rekel, da smatra to za stvar, za katero je ministerstvo odgovorno in dejal: „Ako je ministerstvo to provzročilo, je po moji sodbi popolnoma nedopustno, da se je krona povabila v to, da je odobrila nezakonito postopanje predsedstva.“

Po nekib drugih vprašanjih in predlogih je zbornica pretrgala javno sejo in v tajni seji odobrila zapisnik zadnje tajne seje, potem pa začela razpravo o nujnem predlogu, naj se obtožijo ministri, kateri so podpisali jezikovne naredbe.

Predlog je utemeljeval nemško-liberalni posl. dr. Funke, kateri je govoril celih šest ur, od 1/3. popoldne do 1/9. ure zvečer, na kar se je razprava pretrgala.

Koncem seje je Pergelt zahteval, naj se postavi volitev predsednika na dnevni red prihodnje seje, kateri predlog je zbornica odklonila po izjavi podpredsednika, da se bo volitev vršila v drugi seji.

Prihodnja seja bo v sredo.

V Ljubljani, 9. novembra.

Ubogi Italijani! Graška „Tagespost“ poroča po „Piccolo“, da se je dogodilo v Dalmaciji nekaj takega, kar presega vse dosedanje grozovitosti. Kdo ne bi po takem uvodu poln radovednosti čital dalje? „Tagespost“ piše: „V Borgo Erizzo, v predmestju Zadra, je ustanovila „Lega nazionale“ italijansko šolo, ki je seveda morala imeti tudi veroučitelja. In kaj je storil sedaj škof? Izročil je službo slovenskemu duhovniku z nalogom, da mora poučevati krščanski nauk v hrvaškem jeziku. Tako daleč, pripominja „Piccolo“, so prišli Italijani v Dalma-

ciji. Niti za lasten denar, ne da bi od koga drugega zahtevali kaj, si ne morejo dobiti obrambe za upravičene svoje interese.“ — Ubogi Italijani! Škof jim ne pusti, da bi se tudi z veronaukom italijančili hrvaški otroci! Ali ni to bridko?

O razmerju mej ogerskimi Slovaki in Čehi piše glasilo „Národní Noviny“: Bratje Čehi naj sprejmo naše zagotovilo, da jih kakor svoje najbližje slovanske brate ljubimo iz vsega čistega slovaškega srca, da bomo iz bogatega vrelca njihove literature trdi v bodoče črpali hrano in posvežilo, kakor smo storili doslej, pridno se baveči tudi z drugimi, nam ljubimi slovanskimi literaturami; kdor pa na Slovaškem vailjuje kako „vprašanje“ pismenega jezika, temu ne odgovarjajmo, saj je slepar! Dovolj potov in sredstev je, s katerimi si izkazujemo lahko vedno mejsebojno bratsko ljubezen. Kdor ima odkritosrčno voljo, najde vedno sredstva za to. Ne pozabimo, da smo bratje in da imamo radi tega nekaj obveznostij! — Te besede so dokaz o pošteni volji Slovkov, živeti s Čehi v bratski slogi, katera ne razderejo nikaki ogerski spletkarji.

Obstrukcijonisti blamirani! Kraljevsko policijsko ravnateljstvo v Berlinu je prepovedalo nastopiti glavnim trem obstrukcijskim petelinom, Funkeju, Pradeju in Wolfu pri javni skupščini „Alldeutsch. Verband-a“ v Berlinu ter je naznanilo, da jih eventavalno izžene. Utemeljuje to svojo prepoved s tem, da so jezikovni boji notranje avstrijsko vprašanje, in da so naznanjeni trije govorniki baš najhujši opozicijskinci, ki bi izvestno s svojim nastopom provzročili nemira. Aranzjerji so valed tega skupščino sploh odpovedali.

Poljaki na Pruskem Pruska vlada hoče v bodočem zasedanju deželnega zbora zahtevati, da se takozvani „Ansiedlungsfond“, ki se porablja za germanizacijo Poljakov, poviša kar za nekaj milijonov. „Vossische Ztg.“ ima toliko poštenja, da se upira taki nečloveško krivični nameri, češ božja previdnost je nakazala narodom domovine in jezike. Sploh se hoče takozvana svobodomiselná stranka vladni nameri odločno upreti, češ milijone rabi Prusija nujno za svoje potrebe, a ne da bi jih trosila v nasilne namene proti Poljakom, ki niso nikomur nevarni.

Srbi in Rusi. Ruski listi ponatiskujejo sledeče, v pariškem „Nordu“ objavljene izjave o najnovejši srbski politiki, da ni resnice, da so ruski vladni krogi vznemirjeni radi poslednjih izprememb v srbski vladi ter da misli Rusija vtakniti se v srbske razmere. Dunajski časopisi, ki so tako pisali, pravi „Nord“, kažejo s tem le, da ne pojmiyo ruske politike. Rusija posreduje samo takrat, ako je naprošena. Naj li je Rusija s koraki kake vlade zadovoljna ali ne, vedno se zadovolji z naš svetom. Prepušča pa dotičnim vladam, je li tak nasvet izvrše ali ne. Glede bivšega kralja Milana ima Rusija že davno svojo sodbo, zato smatra pod svojo častjo in za nevredno svoje zgodovinske naloge, da bi se bavila z intrigami tega človeka ter se radi njega kakorkoli vznemirjala.

Provizorični guverner Krete, luxenburški polkovnik Schäffer je bil na Dunaju sprejet pri avstrijskem ministru zunanjih del, pri grofu Goluchowskem. Kakor poroča „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ odpotuje Schäffer, ako ne pride vmes kaj posebnega, že početkom decembra. Oficialno imenovanje Schäfferja se izvrši šele po definitivnem mirovnem sklepu v Carigradu. Predno je prišel Schäffer na Dunaj, predstavil se je tudi v Parizu ministru Hanotauxu. Vest, da bi se Nemčija upirala imenovanju Schäfferja, je po sporočilu „Poste“ neresnična, ker postopa Nemčija do cela solidarno z drugimi velevladami.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. novembra.

— (Volitve v tržaško zavarovalnico) Pri volitvi za „delavsko zavarovalnico proti nezgodam za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu“ so bili dne 6. novembra 1897. v predstojništvo izvoljeni: v I. kategoriji: od podjetnikov: Parisi in Porenta z 204 glasovi, od delavcev: Bavatini in Benessi z 2130 glasovi; v II. kategoriji: o podjetnikov: Richetti in Fansa z 51 glasovi, od delavcev Krečič in Baza s 3171 oziroma s 3677 glasovi; v III. kategoriji: od podjetnikov: Rutter in Lejet s 130 glasovi, od delavcev: Martinolli in Kreis z 2576 glasovi; v IV. kategoriji: od podjetnikov: Fi-

netti in Piani z 404 glasovi, od delavcev: Cimadori in Carlon s 5458 glasovi; v V. kategoriji: od podjetnikov: Brunner in Helmpacher s 56 glasovi, od delavcev: Baida in Thoman s 4186 glasovi; v VI. kategoriji: od podjetnikov: Kušar in Verbič s 197 glasovi, od delavcev: Vittori in Colognatti s 2844 oziroma 2409 glasovi. V razsodišču so bili izvoljeni od podjetnikov: za prisednika Pach G. s 903 glasovi, za namestnike: Artico, Neumon in Poluzzi tudi z 903 glasovi, od delavcev za prisednika: Franceschetti z 19.448 glasovi, za namestnike: Danagio, Florian z 22.340 glasovi in Reiniger z 19.418 glasovi. V manjšini so ostali: v I. kategoriji od podjetnikov: Schiowitz in Mankoč z 41 glasovi, od delavcev: Gherbitz in Bari z 294 glasovi; v II. kategoriji: od podjetnikov: Tönnies in Achtschin z 12 glasovi, od delavcev: Furlani s 3042, Doria z 785, Parscka z 2892 glasovi; v III. kategoriji: od podjetnikov: Kosler in Luckmann s 17 glasovi, od delavcev: Škof in Zavašnik z 2424 glasovi; v IV. kategoriji: od podjetnikov: Supančič in Treo s 134 glasovi, od delavcev: Kollmann, Wolf z 2948 glasovi; v V. kategoriji: od podjetnikov: Gassner in Grile z 10 glasovi, od delavcev: Rütting, Gostinčar z 955 glasovi; v VI. kategoriji: od podjetnikov: Mangold, Modiano z 67 glasovi, od delavcev: Novak z 908, Plovnik z 1343 glasovi. Pri volitvi v razsodišče so ostali v manjšini: od podjetnikov za prisednika: Ivan Hribar s 437 glasovi, za namestnike: Bamberg, Knez, Peterca z 438 glasovi, od delavcev za prisednika: Zanon z 12.470 glasovi za namestnika: Moravic z 12.470, Rizzi s 7587, Polk z 7663 glasovi.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes se bode v tretjič pela pri prvih dveh predstavah sijajno uspela opera „Traviata“. — V petek pa se bode predstavljal izza lanske sezone znani, veleznanimivi Sudermancov igrokaz „Dom“.

— (Ljubljanske čitalnice) prvi zabavni večer bo v soboto, dne 13. novembra v veliki dvorani. Vspored: 1. a) Flotov: Romanca iz opere „Martha“. b) Gastaldon: „Prepoved na pesem“, romanca, samospava za tenor s spremljevanjem glasovira. 2. Smetana: Dvorski iz opere „Prodana nevesta“, za sopran in tenor s spremljevanjem glasovira. 3. Romberg: Velika sinfonia v C dur za glasovir in orkester. Izvaja prvi ljubljanski domski orkester pod vodstvom svojega kapelnika 4. Weber: Arietta iz opere „Čarostelec“, za sopran s spremljevanjem glasovira. 5. a) Zajc: Romanca iz opere „Lizinka“. b) Zajc: „Domovina“, romanca samospava za tenor s spremljevanjem orkestra. Odmor. 6. Nimam časa. Burka v jednom dejanju. Francoski spisal Labiche. 7. Mali ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop dovoljen izključivo le članom.

— (Martinov večer) priredi pevsko društvo „Ljubljana“ 14. novembra v spodnji kavarni „Narodnega doma“.

— (Najdeno truplo) V Podborštu pri Črnučah našli so ljudje te dni žensko truplo. Sodi se, da je bila umrla ciganka, in da jo je smrt zalotila, ker je bila slabo hranjena in nezadostno oblečena.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Dolaskem pri Dolu) priredi 14. novembra v gostilni pri Krači v konst. društvu veselico. Začetek ob 4. uri dopoldne.

— (Otrok — požigalec.) V Sahem dolu pri Kamniku je dne 5. t. m. gorelo pri posestniku Michaelu Ramcu. Ogenj je upepelil hišo, gospodarstvo poslopje in vse pridelke ter se ceni škoda na 1500 gold. Ogenj je sanetil posestnikov šestletni sin.

— (Cvetočo jablan) gotovo redek pojav v pozni jeseni, je videti pri trgovcu g. Jak. Kreču v Dolu.

— (Nove slovenske dopisnice.) Gospodična Ljudmila Roblek, neumoran in vzorno delujoča rodoljubkinja iz Litije, je priredila nove slovenske dopisnice, posvečene spominu našega dičnega Prešerna. Dopisnice nosijo Prešernovo sliko, dalje sliko Prešernove rojstne hiše, na kateri se pri vratih vidi vzdana spominška plošča in sliko blejskega otoka. Dopisnice so krasne; čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Dopisnice so dobivajo pri g. Ivanu Bonaču v Ljubljani in pri gđ. Amal. Jenkovi v Litiji, katera prodaja tudi „Litjske dopisnice“ v korist rečene družbe. Dopisnice je naredila znana češka firma, ker so jako elegantne in fine, jih priporočamo kar najtopleje.

— (Obsojen slepar.) Novomeško okrožno sodišče je dne 3. t. m. obsodilo na trimesečno težko ječo necega Fr. Höigmannu z Male gore na Kočevskem. Muž je poznal slabost naših „gospodov“ in priredil — romarski vlak na Brezje, to se pravi, naznanil je „gospodom“, da priredi vlak in „gospodje“ so drage volje prodajali ljudem vozne listke, katere je bil doposlal Höigmann. Toda Höigmannu je pač vzel denar, na priredbo vlaka pa je popolnoma pozabil, vsled česar ga je naposled prijelo drž. pravdnštvo, sodišče pa mu je naložilo primerno pokoro.

— (Nezreča) 17letno dekle Nežo Eržen v službi pri g. Ivanu Grudnu na Jeličnem vrhu je v gospodarstevnem mlinu vsled njene nepazljivosti prijel jermen in jo potegnil v kolo, katero jo je tako poškodovalo, da je drugi dan umrla.

— (Vinarska zadruga v Vipavi.) Z vso silo si prizadeva klerikalna stranka v svojem glasilu „Slovenec“ opravičiti delovanje vinarske vinarske zadruge v Vipavi. Smešna je trditev „Slovenca“, da bode vipavsko vino s tem, kakor vinarska zadruga postopa, le pridobilo na svoji veljavi in ceni! Pač revež bi moral biti vipavski vinski pridelek, ako bi mu megal sedaj pomagati do veljave vinski ponarejenec znane zadruge. — Vipavski kmet dobro ve, od kod mu preti škoda ter je dne 31. oktobra t. l. pri ljudskem shodu v Vipavi javno obsojal delovanje vinarske zadruge v Vipavi. „Slovenec“ trdi, da je dr. Tavčar radi tega „bujeskal“ proti vinarski zadrugi, ker pri njej nimajo glavne besede liberalci. Na to odgovarjamo, da pristaja narodna stranka na Vipavskem niso nikdar hrepeli, imeti glavno besedo pri vinarski zadrugi. Klerikalci so narodnjake večkrat vabili, da pristopijo tej zadrugi, ponujali so jim razne šarže, a nekateri so to precej odklonili, drugi pa, ki so pristopili, so izstopili iz te zadruge v kratkem, ker so izprivedli, da ta zadruga ne sloni na zdravi podlagi. Naravnost ostudna pa je trditev „Slovenčeva“, da so liberalni oderuhi po Vipavskem ponarejeno vino prodajali kot pristno po visoki ceni. Mi ne poznamo na Vipavskem oderuhov, kateri bi pripadali narodni stranki. Premožni Vipavci, kar jih pripada k narodni stranki, bili so vedno veliki dobrotniki ljudstva, kateri so radi z denarjem in drugimi dobrotami pomagali vipavskemu kmetu, kadar je bil v stiski, oderuhov pa je dobiti jedino le mej klerikalci. Mi smo določno dokazali, da je klerikalna vinarska zadruga napravila petijot ter še vedno trdimo, da vipavski narodni kmet le pošteno vino prodaja, a „Slovenec“ nam še sedaj ne vsa ni jednega slučaja navesti, da bi kateri naših somišljenikov prodajal na Vipavskem ponarejeno vino. S sami splošnimi napadi in pavšalnimi sumničenji pa „Slovenec“ pri razsodnih ljudih ničesar ne dokaže. Ker smo prepričani, da vipavsko vino je dobro i zdravo, je najtopleje priporočamo vsem krčmarjem in vinskim kupcem.

— (Vojaška vest) Znani slovenski pisatelj, gospod Fridolin Kavčič, stotnik pri deželnoobrambovskem polku v Celovcu, je prestavljen v avstrijsko Sibirijo — v Galicijo. Višjim krogom je bil gosp. stotnik že dlje časa trn v peti zbog svojega odločnega narodnega značaja, in vsled tega so gotovo najbolj uplivali, da je bil premeščen v čisto tuj kraj. Žalostno!

— (Častno občanstvo) podelil je občinski odbor v Globasnici pod lano dne 31. oktobra 88 gg. Lambertu Einspielerju, državnemu poslanecu, Gregorju Einspielerju, deželnemu poslancu in župniku v Podkloštru, ter Vekoslavu Legatu, poslovodji Mohorjeve tiskarne v Celovcu, zaradi velikih zaslug na narodnem polju.

— (Schmidt-Zabierow — ostane.) Moj najnujnejši sloveski zahtevami je odstranitev deželni predsednik koroškega, barona Schmidt-Zabierowa. Koroški Slovenci so se iskreno razveselili, ko se je izvedelo, da je Schmidt-Zabierow vložil prošnjo za umirovljenje, nadeje se, da postavi vlada na to mesto pravičnega in nepristranskega moža. To se ne zgodi. Koroški Slovenec ne sme postati deležen boljše usode. „Grazer Tagblatt“ javlja, da je bil Schmidt-Zabierow v četrtek pri cesarju v avdijenci. Cesar je Schmidta vzprejel jako milostivo, mu opetovano v najlaskavejših izrazih izrekel svojo zahvalo na mnogoletnem in uspešnem delovanju in izrekel odločno željo, da naj Schmidt ostane na svojem mestu. Baron Schmidt-Zabierow se bo z veseljem odzval izrečeni želji. Sicer pa govori to poročilo o avdijenci barona Schmidta tako jasno, da ni treba nobenega komentarja.

— (Odbor akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu) voljen pri I. običnem zboru dne 6. t. m., se je sestavil za simski tečaj 1897/98 nastopno: Predsednik: iur. Rastko Mulej; podpredsednik: phil. Davorin Majcen; tajnik: iur. Rastko Pustoslemšek; blagajnik: med. Gvidon Pregl; knjižničar: phil. Janko Koštial; gospodar: iur. Matej Vargazon; odb. nam.: phil. Dragotin Ozvald.

* (Uboga obstrukcija!) Vzeli so ji najimenujtejšo opozicijsko sredstvo — odpravili so v parlamentu pulke. Sedaj ne bodo mogli delati obstrukcionisti nič več „muzike“, porabljeni bodo mogli le lastne pesti in pete. No, morda si nakupijo sedaj piščalko, ropotaljice, kri kri-jev!

* (Osveta usode.) Na Dunaju se je dogodil 5. t. m. slučaj, ki ni navaden. Pred tremi leti se je oženil bogati trgovec Meixner s prelepo Madjarko, Irmo Jordanovo. Tisti dan, ko je bila njuna poroka, se je ustrlelo pred Maixnerjevo hišo dekle, katero je vodil dotlej Meixner za nos. Kmalu po poroki je začel prej krepki Meixner bolehati ter

vedno bolj propadati. Iz bolezní v grlu se je razvila jetika, ki ga je umorila. Žena njegova se je vsled tega na dan moževega pokopa tik mrtvaškega odra ustrelila.

* (Ritmojster Boičev na Dunaji) Zadnja številka „Artist a“ poroča, da je videla več let v orijentu živeča in z ritmojstrom Boičevim dobro znana artistka za vse življenje v jejo obsojenega morilca Ane Simon sprisahati in zabavati se po — Dunaju.

Književnost.

— Skladni koledar za l. 1898. Ravaokar je izšel skladni koledar za leto 1898. Dobiti je pri založniku Dragotin Hribarju v Celji in po vseh slovenskih knjigarnah komaj po 60 kr., a pošto 10 kr. več. Če se jih naroči več skupaj, odpada poština. Skladni koledar je jako ukusno izdelan, zato služi poleg praktične potrebe tudi za okrasak stene. Priporočamo ga najtopleje vsem slovenskim pisarnam, zasebnikom in podjetnikom.

— „Slovenke“ 23. štef. vsabina je sledeča: 1. Moj grobovi... (pesem) Kristina. 2. Prva sreča. Povest. Ruski spisala M. Krestovska. prev. A. Patár. 3. Mami se zdi... (pesem) A. Medved. 4. O psihologiji Lavre Marholmove. Po nemškem poslov. Marica II. 5. Materi za god (pesem) Marica II. 6. Misli na te, (pesem) Rakko. 7. Iz dr. Džmanovih spisov. Napisa Marica. 8. Smešljaj se mi! (pesem) Kristina. 9. Junaštvo (pesem) Marica II. 10. Bosanske vile. Spisala A. Kobler. 11. Denar in sreča. Povest. Spisala Marica. 12. Književnost in umetnost. Razprava. Ta časnik slovenskega ženstva tako vrlo napreduje, da si smemo Slovenci iz srca čestitati na tej pridobitvi. Želimo le, da bi „Slovenke“ naše dame v velikem številu prav pridno naročale in čitale!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 9. novembra. Parlamentarna komisija desnice se je sešla danes ob 10 uri dopoldne na sejo, da se posvetuje o volitvi predsednika. Na splošno začudenje se baron Dipauli te važne seje ni udeležil. Njegovo odsotnost tolmači vsa desnica tako, da dela baron Dipauli sicer prikriti, toda z vso odločnostjo proti izvolitvi dr. Ebenhocha predsednikom poslanske zbornice. V imenu nemške katoliške ljudske stranke je izjavil Zallinger, da njegov klub glede volitve predsednika še ni nič meritornega sklenil, da se torej ne more zanj na nobeno stran vezati. Parlamentarna komisija je na to dr. Ebenhochu formalno ponudila predsedstvo, na kar je Ebenhoch, sklicujo se na velike težave, katere se delajo njegovi izvolitvi, povedal, da se še ne more definitivno izjaviti, ker njegov klub v tem oziru še ni nič sklenil, in bi on prišel v najmučnejši položaj, ako bi njegova stranka izstopila iz parlamentarne večine. Po tej izjavi je Ebenhoch sejo zapustil. Parlamentarna komisija je potem soglasno postavila dr. Ebenhocha kandidatom za predsedništvo, na kar sta navzočna zastopnika nemške katoliške ljudske stranke, dr. Fuchs in Zechetmayer naznanila, da sporočita ta sklep svojem klubu, kateri se izreče o njem tekom 24 ur. Desnica upa, da se izreče klub nemške katoliške ljudske stranke za kandidaturu dr. Ebenhocha, četudi proti volji barona Dipaulija in ožjih njegovih somišljenikov.

Dunaj 9. novembra. V jutrišnji seji poslanske zbornice se bode glasovalo o predlogu o obtožbi ministrov, kateri so podpisali jezikovne naredbe. Desnica pozivlja vse svoje člane, da se zanesljivo udeleže jutrišnje seje, posebno z ozirom na Dipaulijev predlog.

Dunaj 9. novembra. Glede Dipaulijevega motiviranega predloga, naj se preko obtožnega predloga prestopi na dnevni red, se tudi še danes ni doseglo soglasje v desnici. Slovanske stranke se motivaciji Dipaulijevega predloga odločno ustavljajo, Dipauli pa tudi ne odneha, prav kakor da išče povoda izstopiti iz desnice. Doslej prevladuje še mnenje, da se naposled vendar doseže porazumljenje in prepreči konflikt.

Dunaj 9. novembra. Budgetni odsek je bil sklican za večeraj zvečer ob 6. uri, da bi nadaljeval razpravo o nagodbenem provizoriju, a ker je vsled Funkejevega govora trajala plenarna seja skoro do 10. ure zvečer, se je seja budgetnega odseka morala preložiti na danes popoldne.

Dunaj 9. novembra. Cesar je danes finančnega ministra Bilinskega vzprejel v posebni, dolgotrajni avdijenci.

Dunaj 9. novembra. Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja grofu Alfredu Coroniniju in dru. Antonu Gregorčiču podeljeno koncesijo za zgradbo normalnotirne železnice iz Gorice do Ajdovščine.

Dunaj 9. novembra. Minister unanjih del se je danes povrnil iz Monze.

Rim 9. novembra. Kasacijsko sodišče je razveljavilo sklep bolonjskega sodišča, da je Crispija obtožiti radi poverjenja in goljufije, ter razsodilo, da redna sodišča niso kompetentna postopati v tej zadevi proti Crispiju.

Pariz 9. novembra. Krotilec Pezon je oglasil svojo kandidaturu za poslansko zbornico. V svojem oklicu na volilce se sklicuje na to, da je vaje krotiti zveri in da je vsled tega vsaj tako osposobljen izvrševati poslanske dolžnosti, kakor tista dva člana poslanske zbornice, katerih jeden je bil frizer, drugi pa se je s topovi produciral.

Pariz 9. novembra. Neki Dreyfus je sebe, svojo ženo in svoje otroke zadušil. Listi poročajo, da je ta Dreyfus sorodnik radi vele izdajstva obsojenega kapetana Dreyfusa, in da je iz žalosti radi usode tega svojega sorodnika izvršil rečeni čin, kar pa ni resnično. Dreyfus je zapustil pismo, v katerem pravi, da ima vsak človek pravico končati si življenje, kadar hoče, svoje otroke pa da je zadušil, ker še niso polnoletni in se torej sami niso mogli odločiti, on pa jih ni hotel prepustiti negotovi usodi.

London 9. novembra. „Times“ javlja iz Rio de Janeira, da so bila tam demolirana poslopja treh opozicijskih listov, ker se povodom atentata na predsednika republike jako ostro pisali proti vladi. Predsednik Moracs je sklical kongres in bo od njega zahteval, naj razglasi obsedno stanje za 30 dni, ker drugače ni udušiti revolucionarnega gibanja opozicije.

Narodno-gospodarske stvari.

Predavanje dvornega svetnika dra W. Exnerja o pariški svetovni razstavi v le u 1900.

V prostorni, z zgodovinskimi crožem in ali kami lepo okrašeni telovadnici tukajšnje prve mestae ljudske šole je imel 27. septembra t. l. avstrijski generalni komisar za bodočo pariško svetovno razstavo v letu 1900, g. dvorni svetnik dr. W. Exner, dalje zanimivo predavanje, katerega so se udeležili g. deželni predsednik baron Hein z gospo soprogo, vladni svetnik pl. Rüling, trgovske zbornice predsednik I. Perdan, župan I. Hribar, cesarski svetnik I. Murnik, deželni poslanec P. Grasselli, stavbeni svetnik Svitil, ravnatelj in profesorji tukajšnjih srednjih in ljudskih šol, udje trgovske in obrtniške zbornice, trgovskega in obrtnega stanu in mnogobrojno odlično občanstvo. Gospod dvorni svetnik je — začel predavanje — opomnil, da obiskuje v sporazumljenji z generalnimi komisari drugih držav posamezne kraje Avstrije zaradi tega, da bi ljudi razvel za velikanško podjetje pariške svetovne razstave in občno zanimanje vzbudil, ne pa z namenom, razstavnik in udeležence za to razstavo nabirati in jih k zapravljanju denarja zapeljivati. To veliko podjetje bode lahko samo iz sebe in za sebe propagando delalo. Naša naloga je temveč nepoklicane in o namenu in težnji te razstave napadno poučene razstavnike poučiti, ne udeležiti se te razstave, nasprotno pa prebivalstvo posameznih držav na to opozoriti, t. j. je k obisku razstave pripravljati, in sicer že zdaj, ker je uprav že zdaj pripravljane k obisku nameau primerno in koristno. Uže zdaj se na Francoskem in v sosednjih deželah ustanavljajo hranilna društva, katerih namen je omogočiti svojim udom potovanje k pariški razstavi katere pač noben omikanec ne bi smel prezreti, tudi nobena omikana žena ne! Vpoštevaje pa, da ni nobena uredba v teku časa tako na veljavi izgubila, kakor ravno razstave, moralo se je v obrambo njih časti kaj storiti. Za l. 1900 nameravana razstava v Parizu je prva, katere se bo oficijalno udeležilo vseh 54 držav naše zemlje, ona bode tedaj prva prava svetovna razstava, mej tem ko n. pr. na zadaji pariški razstavi l. 1889 Avstrija, Rusija in Nemčija oficijalno niso bile zastopane; tudi privatna udeležba, ki je n. pr. na zadaji bruseljski razstavi bila zelo žalostna, l. 1900 v Parizu ne bo dovoljena. V tem pa, da so vsi suvereni evropski in tudi predsednik Izjedinenih držav ameriških oficijalno udeležbo obljubili, — Avstrija Ogerska je bila mej prvimi, ki je sprejela povabilo k pariški svetovni razstavi — je važnost tudi v tem oziru, da je do l. 1900 zagotovljen svetovni mir, torej te razstave tudi ni primerjati z navadnimi razstavami. (Dalje prih.)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožeta Kambiča zemljišče v Sodjem vrhu, cenjeno 5743 gld., (drugokrat) dne 13. novembra v Metliki.
 Lovrenca Mehlinca posestvo v Preserjih, cenjeno 3213 gld., dne 13. novembra in 11. decembra na Vrhniki.
 Jerneja in Marije Golob posestvo v Godiču, cenjeno 625 gld., dne 13. novembra in 14. decembra v Kamniku.
 Matije Ladiha zemljišča v Ševnici, cenjeno 66 gld., 47¹/₂ kr., dne 13. novembra in 14. decembra v Trebnjem.
 Janeza Torjana zemljišče v Harijah, cenjeno 1234 gld., (ponovljeno) dne 15. novembra v Mirski Bistrici.
 Josipa Tomca v Ljubljani premičnine, cenjene 320 gld., preloženo dne 15. in 29. novembra v Ljubljani.
 Janeza Žnidaršiča zemljišča v Igi vasi, cenjena 1612 gld., dne 15. novembra in 15. decembra v Ložu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5. novembra: Karol Črne, posestnikov sin, 19 dnij, Cesta na loko št. 11a, želodčni katar.
 Dne 6. novembra: Valentin Šusteršič, kramar, 39 let, Žabjak št. 4, otrpenje srca.
 Dne 8. novembra: Ivan Rekar, mizarjev sin, 10 mes., Hrenove ulice št. 7, jetika.
 V vojaški bolnici:
 Dne 2. novembra: France Borštnar, rezervnik, 21 let, pljučnica.

Loterijske srečke 6. novembra.

V Lincu: 73, 41, 22, 23, 60.
 V Trstu: 87, 61, 68, 21, 26.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	747.1	0.1	sr. jvzh.	oblačno	
9.	7. zjutraj	746.3	-0.6	sr. vzhod	oblačno	0.0
	2. popol.	745.4	3.4	sr. svzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 0.1°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 20 "
Avstrijska zlata renta	123 " "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 95 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 15 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	951 " "
Kreditne delnice	352 " 75 "
London vista	119 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 87 ¹ / ₂ "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov	9 " 53 ¹ / ₂ "
Italijanski bankovci	45 " 20 "
C. kr. čekini	5 " 66 "

Dne 8. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 " "
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlsti zast. listi	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	421 " 50 "
Papirnat rubelj	1 " 27 ³ / ₄ "

Zahvala.

Za obilne tolažilne izraze odkritosrčnega sočutja mej boleznijo in o smrti našega nepozabnega soproga, očeta, oziroma brata in svaka, gosp.

Valentina Šusteršica
trgovca

za številno spremstvo do njegovega počivališča, kakor tudi za mnoge krasne vence izrekamo vsem, posebno še slav. društvu katoliških rokodelcev iz St. Vida, prečastiti duhovščini sv. Jakoba, prečastim bogoslovcem za krasno petje pred hišo žalosti ter slav. pevskemu društvu „Ljubljana“ za ginjaivo petje na pokopališču ter vsem gospodom, koji so blagohotno svetili ob krsti našega nepozabnega Valentina, pristrčno zahvalo. Bog plačaj vsem!

Ljubljana, dne 9. listopada 1897.

(1727)

Žalujoči ostali.

Trgovina z mešanim blagom

(podružnica)

odda se pod zelo ugodnimi pogoji.

Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

(1718-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.**
 Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevic, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962-256)

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarne in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preiskano in ocenjeno. Najstarejše, najprejnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, krče v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, obestvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarne (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837-23)

Pazi naj se vedno natanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Ravnokar je izšlo:

Unsere Monarchie.

Zvezek 10.

12 strani podobnih tabel in 12 strani besedila. Vsebine: **Podobe iz Kranjske:** Ljubljana, Kamnik, Belpeska jezera, Bled, vrh Triglava, Postojnska jama, pogozdovanje Krasa, Planinški grad, Snežnik, Senožče, Prem, Novomesto, Kočevje, Radovljica, Kranj, graščina Ehrenau, ljudske noše.

Cena 50 kr., s poštnino 52 kr.

Dobiva se v

(1722)

J. Giontini-ja knjigarni v Ljubljani.

Izdelovalec parketov

izurjen v trdih in furniranih, tudi več ravnanja s stroji, se vzprejme in dobi trajno delo. — Ponudbe upravnistvu „Slov. Naroda“. (1723-1)

Stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in drvarnice, odda se takoj.

Več se izve na dolenski cesti št. 4 v gostilni „Pri ribču“. (1721-1)

Kupujem dobro, neponarejeno

hrušovo moko

(Klatzentalken) in prosim za ponudbe z vzorci opremljene. (1706-1)

L. Apold v Celovcu.

Št. 11.647.

(1702-2)

Stenografa

nemške komorne stenografije popolnoma večšega, vzprejme deželni odbor kranjski za bodoče deželno-zborsko zasedanje. Prednost ima, kdor je zmožen slovenskega jezika. Plača po dogovoru. Reflektanti pošljejo naj svoje prošnje do 20. novembra t. l. podpisane deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani, 3. novembra 1897.

Prodaja vina.

Imam v kleti okoli 1000 hektolitrov naturalnega črnega, rudečega in belega vina. Cene namiznega vina od 16 do 25 kr. Refoško v sodčkih od 30 do 40 kr. **Pristni isterski kognak**, žgan iz vina, od 1 gld. do 1 gld. 80 kr. liter. Vse postavljeno na tukajšnji kolodvor. Večje partije vina po dogovoru ceneje. (1640-5)

A. M. Pujman, Dignano, Istra.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu s tem uljudno naznanjam, da otvorim z jutrišnjim dnem staroznano **gostilno**

„pri nemškem vitezu“ na Rimski cesti šte. 5

kjer bom točil pristno vinsko kapljo in vedno sveže mengiško in Reininghausko marono pivo ter skrbel za dobra in ukusna gorka in mrzla jedila.

V abonement vabim gospode na hrano za opoldne in zvečer.

Na razpolaganje imam tudi na novo sezidan, lepo urejen hlev, kjer je prostora za 30 živinskih glav in prosim voznike, ki bodo ostajali v Ljubljani, da se blagovole zglašati pri meni. (1717-2)

V mnogobrojen obisk vabi najuljudnejše

Matevž Ravnikar

gostilničar.

Razglas.

(1719)

Posojilnica v Črnomlju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

naznanja svojim vlagateljem, da bode kakor doslej tudi leta 1898. od hranilnih vlog plačevala 4¹/₂% obresti, od katerih bode iz svojih dohodkov plačevala rentni davek in ne bode vlagateljem nič odtrgovala. Načelstvo.